

tid fra forskningen. Der er derfor grund til at spørge, om forskerne kan lettes for noget af dette arbejde, om der generelt kan opnås administrative forbedringer, som kan afhjælpe eller mindske problemet.

Vi synes, at det punkt er meget vigtigt. Men det er sandelig også meget vigtigt i forhold til disse nye udviklingskontrakter. For der står her, at »denne problemstilling skal med fordel indgå i drøftelsen af udviklingskontrakterne«. Næ, det må faktisk være sådan, at det er en forudsætning, at man får de administrative byrder nedbragt, for ellers har forskerne ikke tid til det, vi helst ser dem gøre, nemlig undervise og forske og udvikle.

I forhold til ellers at kunne holde på forskerne og sørge for, at de dygtigste bliver i universiteternes miljøer, bliver det nævnt, at det er vigtigt, at der i de kommende år sker en styrkelse af samarbejdet med erhvervslivet. Det er vi enige i.

Men der er jo den risiko ved det styrkede samarbejde, at når forskere på universitetet har gjort en opfindelse eller udviklet en ny ting, at så den virksomhed, som man har kontakt til, er parat til at tage det store checkhæfte frem og tilbyde forskerne en klækkelig gageforhøjelse mod et skift til den private virksomhed, og så er forskeren ude af universitetsmiljøet.

Dér mener vi, at vi skal lære af den måde, det håndteres på i USA. Det håndteres på den måde, at man holder på forskerne gennem royaltykontrakter, sådan at den forsker, der har gjort en opfindelse, og som har fået denne opfindelse solgt til erhvervslivet, som går i gang med en egentlig produktion, får et royaltyafkast ikke alene til sig selv, men også til det pågældende universitet eller fakultet, sådan at der er en økonomisk gevinst ved at gøre disse opfindelser, og sådan at man har en økonomisk gevinst også personligt ved at kunne fortsætte sit arbejde, så man ikke fristes til at tage imod de store checks fra det private erhvervsliv.

Så bliver det nævnt i redegørelsen, at der er brug for nogle flere professorater, og det kan man selvfølgelig diskutere. Det må i hvert fald ikke være sådan, at det er kvantitet, der her gør sig gældende. Det må og skal være kvalitet, når det gælder udnævnelse af professorer, for ellers gør vi det danske samfund en bjørnetjeneste.

I den forbindelse er det vores opfattelse, at vi i allerhøjeste grad har en pligt til også at tiltrække udenlandske forskere, ikke mindst fra Østeuropa, hvor der går overordentlig mange

kloge hoveder rundt, som på grund af deres samfunds nuværende økonomiske udvikling ikke har de muligheder, som deres viden egentlig berettiger dem til.

Der bliver nævnt heri, at man skal se på de skattemæssige ting, og lige inden jul nåede Folketinget jo at vedtage en ændring af loven, sådan at tingene blev lempet lidt. Hvis der er behov for yderligere lempelser, skal ministeren vide, at det medvirker vi gerne til, for der er en behård international konkurrence om de klogeste hoveder, og hvis de bliver afskrækket af det danske skattesystem, jamen så må vi fjerne den forskrækkelse.

Så bliver der nævnt heri, at man vil se mere på spørgsmålet om det, man kalder fødekæden, og det er efter vores mening særdeles vigtigt. Vi er alle enige om, at det er en god ide at få startet en eller to nye IT-højskoler for at lappe en lille smule på de problemer, vi har med mangel på IT-medarbejdere.

Men det ville jo være ærgerligt, hvis højskolerne, når vi har bygget dem, så kommer til at opleve nøjagtigt det samme, som ingeniørhøjskolerne oplever, nemlig at der ikke er tilstrækkelig søgning. Det hjælper ikke noget at bygge en stor, flot IT-højskole her i det storkøbenhavnske område og en i det jyske, hvis ikke der er nogen, der søger ind til uddannelsen.

Derfor er spørgsmålet om fødekæden meget, meget vigtigt efter vores mening. Vi skal helt ned i de mindste skoleklasser og have gjort folk interesserede i at vælge de tekniske, de IT-baserede uddannelser; ellers får Danmark et problem, der ikke kun er midlertidigt, men også holder ved i længden.

Så bliver der nævnt omkring formidlingen af forskningsresultater, at forskningsbibliotekerne i den forbindelse er vigtige. Det er vi enige i. Men det er også vores opfattelse, at der er brug for en anstrengelse for, at man formidler mere generelt, eller sagt på en anden måde: Alt for meget på de danske universiteter foreligger i papirform. Man skal benytte den moderne teknologi og sørge for at få tingene præsenteret bl.a. ude på Internettet, så tilgængeligheden er total.

På side 8 er der så en række betragtninger om, hvordan man i disse udviklingskontrakter har mulighed for at forpligte universiteterne til at forenkles og skabe overskuelighed. I den forbindelse kunne vi give ministeren den inspiration, som i virkeligheden er kopieret fra frikommuneforsøgene i sin tid. Frikommuner fik lov